

OSTRAVAN.CZ

1. Jana Sibera se chystá na premiéru Manon a říká: Už asi nebudu chtít zpívat nic jiného

27.04.2022 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; divadlo; moravskoslezské; moravskoslezského; Národní; Národního; Ostravě

Národní divadlo moravskoslezské v **Ostravě** uvede ve čtvrtéční premiéře operu Julese Masseneta Manon. O chystané inscenace, kterou režíruje Jiří Nekvasil, hovoří jedna z představitelk titulní role Jana Sibera.

Jako Manon v opeře Julese Masseneta vystoupíte vůbec poprvé?

Ano, je to moje první zkušenost s touto operou. Zatím nebyla příležitost, ale musím říct, že teď už asi nebudu chtít zpívat nic jiného (smích).

Jak to?

V té postavě je úplně všechno, veškeré role, které jsem za svou kariéru nasbírala a můžu je využít. Je tam Gilda, je tam Traviata, je tam kus Mimi... je tam prostě všechno. Obrovská škála sopránových oborů dohromady a nádherná příležitost. Zastihla mě v tu nejlepší chvíli, kdy mohla. Cítím, že hlas je na ni připravený, protože to není role pro žádnou začátečnici. Opravdu vyžaduje velkou zkušenost. Manon je kromě jedné árie des Grieux a duetu s otcem na scéně pořád. Rozhodně jde o jednu z nejnáročnějších sopránových rolí, která existuje.

Co se dá využít při nastudování pro vás nového díla?

Dnes je těch možností neskutečně, řekla bych, že někdy až moc. Samozřejmě si operu poslechnout a podívat se na inscenace, které jsou dostupné. Např. s Annou Netrebko a dalšími. Už tady jsem si uvědomila, že to bude obrovský úkol, na který je třeba moře času. Tu roli jsem studovala velice poctivě, jako všechny role. Konkrétně tři čtvrtě roku intenzivní práce. Navíc, tím, že to se zpívá v originálním jazyce opery ve francouzštině, bylo třeba času daleko víc, protože tento jazyk je pro mě nesmírně obtížný.

Režie se ujal Jiří Nekvasil, s nímž spolupracujete dlouhodobě...

Pan Nekvasil je se mnou vlastně od mých počátků, tedy více než dvacet let. Pracovala jsem s ním na moderní opeře ještě jako studentka. Těší mě, že pečlivě sleduje moji cestu a drží nám palce. Cítím od něj velkou podporu. A myslím, že on si moc dobře uvědomuje, jak je role Manon náročná. Abych nezapomněla, celý inscenační tým je z říše snů. Simona Rybáková, Daniel Dvořák a Jiří Nekvasil jsou opravdu vyladěni. Když jsem viděla, že Manon připravuje tento tým, věděla jsem, že úspěch je zaručený.

Co je na této roli zajímavé?

Jsou tam místa lyrická, koloraturní i dramatické. S tím pochopitelně souvisí široký pěvecký a výrazový rejstřík. Manon je dobře napsaná, neustále se psychologicky vyvíjí. Člověk ale musí vědět, jak na to a musí si dobře rozvrhnout síly.

Je to opravdu velká opera o pěti dějstvích. Určitě vyžaduje pevné nervy a trpělivost...

Když o tom slyšel můj dvanáctiletý syn, řekl: tak na to nejdu! (smích).

Co jste mu odpověděla?

Ale tak samozřejmě, že jde (smích).

To je legrační. Ukrývají se v pěveckém partu velká úskalí?

Tak pro mě tam nejsou žádná... (smích). Ne, vážně, jak už jsem řekla. Chce to vědět, jak si rozvrhnout síly, tato role vyžaduje veliký hlasový rozsah znělý v celé škále. Někdo si možná myslí, že Manon patří do koloraturního oboru, ale to není tak úplná pravda. V opeře je možná jen jedna koloraturní árie. Jinak je tato role docela nízko položená.

Jaká je Massenetova hudba?

Orchestrace je velice hutná. Massenet nešetřil orchestrálními barvami a je potřeba, aby hlas byl zvučný i v nízkých polohách, což je pro koloraturní soprán typický problém. Ale pro mě to takový problém není, protože já se, jak moc dobře víte, blíším lyričtějšímu

oboru. Mohu sice využít svých koloraturních možností, ale využívám hodně znělé střední polohy, kterou si čím dál tím víc užívám.

Pořád si chráníte svůj rituál v podobě hodiny spánku odpoledne před inscenací?

To platí, přes to nejede vlak (smích). Kdybych šla bez spánku na jeviště, byla bych velice nervózní. Vlastně si nevzpomínám, že bych šla zpívat, aniž bych si aspoň dvacet minut nedýchla.

To je zvláštní a originální zvyk. Mě by se zřejmě odpoledne před výkonem usnout nepovedlo...

Já jsem strašně spavý typ, usnu kdykoli a kdekoli!

Abyste nám propána neusnula na jevišti!

Nenene! Mimo jeviště usnu kdekoli (smích).

Jak se vám spolupracuje s dirigentem Brunem Ferrandisem, který připravuje hudební nastudování?

Bruno Ferrandis je obrovská pomoc, pomáhá nám se vším, je příjemný a laskavý. Je uctívý i poctivý k nastudování. Doufám, že jsem pod jeho vedením udělala velký krok a že jsem se hodně zlepšila. Ráda bych zmínila, že bylo velmi krásné, jaký prostor dal Bruno Ferrandis také druhému dirigentovi Jiřímu Habartovi. Rozdělit se s ním už od ansámblových zkoušek, což není obvyklé. Věnoval se mu a pro Jirku to byla velká škola v tom nejlepší smyslu. To se často nevidí, že by se dirigenti starali o své kolegy.

Přistoupil inscenační tým s ohledem na délku opery k nějakým škrtkům?

Co se týče Manon, tak se neškrtilo nic. Jsem ráda, že tu roli mám nastudovanou kompletní a očekávám různé záskoky a nabídky ze všech možných světových jevišť (smích). To myslím samozřejmě v uvozovkách, ale nikdy nevíte. Zrovna s Ofélií, kterou jsem zpívala tady u vás v Ostravě, jsem měla úžasný záskok v opeře v Göteborgu. Je fajn mít roli nastudovanou celou. Pár škrtků tam je, ale jsou to celkem minimální zásahy.

Takže se můžeme těšit na strhující inscenaci?

Mám pocit, že ta inscenace bude úžasná, není chvilka, v níž by se člověk nudil. Co se týká Manon, její vývoj je neuvěřitelný. Od naivní šestnáctileté holky přes opravdovou zamilovanost a touhu po větším světě po hedonistické užívání si slastí života. Poznání, že opravdová láska nebyla tak špatná, pak poblouznění bohatstvím až po krutý pád na dno, kdy si uvědomí, že to opravdu přehnal. Četla jsem i originální román od Abbé Prévosta a v opeře skladatel Massenet Manon ještě šetří. V románu je Manon mnohem větší mrcha, která Des Grieuxe mnohokrát podvede a přivede ho do tak strašných situací... a on pořád jde za ní a pořád jí miluje...

Jak se vám taková role hraje?

Výborně! (smích). Já s tím nemám problém, baví mě to množství odstínů, mladistvá naivita, rozvernost... no uvidíte.

Je vám její povaha blízká?

To ne, blízká mi není, ale dokážu ji pochopit, představit si ji. Je velmi mladá, je jí šestnáct. V tom věku člověk dělá chyby a neví, do čeho se přesně řítí. Já myslím, že takových příběhů je kolem nás hodně, ale většinou naštěstí nekončí tak tragicky.

Je pro vás důležité vcítit se do postavy, kterou ztělesníte?

S každou rolí to tak dělám a hrozně mě baví o té roli přemýšlet, vžívat se do ní a hledat tu správnou cestu. Musím říct, že pan Nekvasil byl na nás velmi přísný. Snažil se, abychom šli po textu, aby to bylo opravdové, abychom vyprávěli příběh. Aby to nebylo pěkné zpívání jen na povrchu, ale aby divák pochopil, že ten příběh opravdu žijeme.

Jak se vám spolupracuje s dalšími protagonisty?

Máme s mou alternací Soňou Godarskou štěstí na vynikající jevištní partnery, kterými jsou zejména Luciano Mastro a Mickael Spadaccini. Jsou tvární a moc dobře se s nimi pracuje (smích). Jsme takové uvěřitelné dva páry. Celkově se cast opravdu povedl, obě obsazení jsou tak vyrovnaná. Na zkouškách byla výborná atmosféra. Bavilo nás to a na výsledku to bude určitě znát.

Co říkáte na Soňu Godarskou?

Soňa je výborná, klobouk dolů, byť jsme každá typově úplně jiná, určitě od ní můžeme očekávat skvělý výkon. Jsme si vzájemně inspirací, což se také moc často neděje, že se kolegyně mohou hezky doplňovat. Soni moc držím palce, protože si myslím, že by měla dostávat víc příležitostí.

To je od vás milé. Vracíte se do **Národního divadla moravskoslezského** často. Vracíte se i ráda?

Strašně ráda! Já jsem v ostravském divadle ještě nikdy nezažila žádný problém, konflikt, nepříjemnou atmosféru, a to je asi už moje osmá produkce. Všichni lidé, od obsluhy přes sboristy až po techniku, jsou tak moc fajn, takže zpívat zde je fakt za odměnu. Kdyby nebylo jen toho dojíždění, které je opravdu únavné. Doufám, že zase vymyslíme nějakou novou věc, kterou si budeme moci společně užít.

URL | <https://www.ostravan.cz/73778/jana-sibera-se-chysta-na-premieru-manon-a-rika-uz-asi-nebudu-chtit-zpivat-nic-jineho/>

[« zpět na začátek](#)

© NEWTON Media, a. s., tel.: +420 225 540 801-2, www.anopress.cz, obchod@anopress.cz